Č. j. S257/2008/VZ-23325/2008/530/RP V Brně dne 19. prosince 2008

Úřad pro ochranu hospodářské soutěže příslušný podle § 112 zákona č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, ve znění pozdějších předpisů, ve správním řízení zahájeném dne 12.9.2008 na návrh z téhož dne, jehož účastníky jsou

- zadavatel – Dopravní podnik města Brna, a. s., IČ 25508881, se sídlem Hlinky 151, 656 46 Brno,
- navrhovatel – společnost MARSH, s. r. o., IČ 45306541, se sídlem Na Rybníčku 5/1329, 120 00 Praha 2, ve správním řízení zastoupená na základě plné moci ze dne 9.9.2008 Mgr. Radkem Pokorným, advokátem, AK Pokorný, Wagner & spol., se sídlem Karolíny Světlé 301/8, 110 00 Praha 1,

ve věci přezkoumání úkonů zadavatele učiněných ve výběrovém řízení na „zajištění služeb pojišťovacího makléře," zadávaném na základě výzvy ze dne 7.8.2008,

rozhodl podle § 114 odst. 3 zákona č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, ve znění pozdějších předpisů, takto:

Správní řízení **se zastavuje,** neboť Úřad pro ochranu hospodářské soutěže není věcně příslušný k rozhodnutí o návrhu.

Odůvodnění

Dopravní podnik města Brna, a. s., IČ 25508881, se sídlem Hlinky 151, 656 46 Brno (dále jen „zadavatel" nebo „Dopravní podnik města Brna"), výzvou ze dne 7.8.2008 vyzval tři dodavatele k předložení nabídky ve výběrovém řízení na „zajištění služeb pojišťovacího makléře," v níž uvedl, že se na uvedené výběrové řízení nevztahuje zákon č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, ve znění pozdějších předpisů. Jako předmět zakázky byly v citované výzvě uvedeny služby pojišťovacího makléře od roku 2009. Dále zadavatel doplnil, že v roce 2007 realizoval pojištění v celkovém rozsahu 10 mil. Kč, přičemž základem portfolia pojistných smluv je v současnosti pojištění odpovědnosti z provozu vozidel městské hromadné dopravy, lodí, pojištění majetku, ostatní odpovědnosti a přepravy cenin. Ve výzvě zadavatel dále dodavatelům rovněž poskytl informace o svém obratu, počtech zaměstnanců a hodnotě majetku. Ve lhůtě pro podání nabídek obdržel zadavatel podle protokolu ze dne 4.9.2008 nabídky od dvou dodavatelů.

Dopisem ze dne 21.8.2008 podala společnost MARSH, s. r. o., IČ 45306541, se sídlem Na Rybníčku 5/1329, 120 00 Praha 2 (dále jen „MARSH“ nebo „stěžovatel“), jíž byla mj. rovněž výzva adresována, zadavateli proti jeho postupu námitky. V námitkách stěžovatel, společnost MARSH, zejména napadá způsob zadání předmětné zakázky, neboť se domnívá, že se jedná o veřejnou zakázku ve smyslu § 7 zákona a tudíž měla být zadávána postupem podle zákona. Stěžovatel uvádí, že se jedná o úplatnou smlouvu ve smyslu cit. ustanovení zákona, a to bez ohledu na formu a způsob vyplácení odměny pojišťovacímu makléři. Dále pak stěžovatel namítá, že princip hrazení odměny makléři pojišťovnou by neměl být s ohledem na problematiku podjatosti makléře vůbec uplatňován. Společnost MARSH dále v námitkách uvádí, že se v daném případě jedná o nadlimitní veřejnou zakázku, neboť výše roční provize makléře bude vzhledem k předpokládanému ročnímu pojistnému (10 mil. Kč) činit cca 1,8 mil. Kč. Jelikož zadavatel ve výzvě neuvedl žádné omezení délky smluvního vztahu, měla být předpokládaná hodnota veřejné zakázky kalkulována za 48 měsíců trvání smlouvy (§ 15 odst. 1 zákona) a činí tak více než 7 mil. Kč. Stěžovatel přitom vychází z toho, že Dopravní podnik města Brna je veřejným zadavatelem ve smyslu § 2 odst. 2 písm. d) zákona, v souvislosti s veřejnými zakázkami souvisejících s výkonem jeho relevantní činnosti pak zadavatelem sektorovým. V rozporu se zákonem tak stěžovatel považuje úkony související se způsobem zadávání předmětné zakázky, nedostatečném vymezení předmětu plnění a nedostatečném vymezení podmínek zadání, což mu neumožňuje jednak řádnou účast v zadávacím řízení dle zákona a dále rovněž řádné zpracování nabídky.

Zadavatel o podaných námitkách společnosti MARSH rozhodl dne 28.8.2008 a dopisem z téhož dne jej vyrozuměl o tom, že námitkám nevyhovuje. V uvedeném dopise zadavatel zejména uvádí, že se v daném případě jedná o bezúplatný smluvní vztah a nejde tedy o veřejnou zakázku, neboť zadavateli ze smlouvy nevzniká žádný peněžní závazek. Dále zadavatel uvádí, že i v případě akceptace stěžovatelem uváděného postupu při výpočtu předpokládané hodnoty by nešlo o nadlimitní veřejnou zakázku. Co se týče možné podjatosti makléře, tu zadavatel odmítá s tím, že potenciální možnost podjatosti neznamená, že makléř skutečně podjatý bude. Dále odkazuje na prohlášení o nezávislosti makléře, které má být obsahem uzavřené smlouvy.

Vzhledem k tomu, že společnost MARSH. nepovažovala rozhodnutí zadavatele o námitkách za učiněné v souladu se zákonem, podal dopisem ze dne 12.9.2008 návrh na zahájení řízení o přezkoumání úkonů zadavatele (dále jen „návrh“) u Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže. Zadavateli byl návrh doručen dne 12.9.2008.

Úřad pro ochranu hospodářské soutěže (dále jen „Úřad“) obdržel návrh dne 12.9.2008 a tímto dnem bylo zahájeno správní řízení o přezkoumání úkonů zadavatele. Společnost MARSH trvá na svých argumentech uvedených v námitkách, přičemž k otázce úplatnosti předmětné smlouvy odkazuje rovněž na rozhodnutí Úřadu č. j. S159/2007/VZ-13474/2007/540-MČ ze dne 23.7.2007 vydané rovněž v záležitosti smlouvy na služby pojišťovacího makléře. K otázce naplnění definice zadavatele společnost MARSH uvádí, že Dopravní podnik města Brna, jakožto akciová společnost založená statutárním městem Brnem je veřejným zadavatelem podle § 2 odst. 2 písm. d) zákona, od čehož odvíjí svůj závěr o tom, že se v daném případě jedná o nadlimitní veřejnou zakázku (předpokládaná hodnota převyšuje 7 mil. Kč). Společnost MARSH rovněž uplatňuje i tu námitku, že makléř by v případném zadávacím řízení na uzavření jednotlivých pojistných smluv nesplňoval podmínku nepodjatosti ve smyslu § 74 a § 151 zákona. V důsledku těchto argumentů pak společnost MARSH spatřuje porušení zákona v samotném způsobu zadávání, který je realizován mimo režim zákona, nedostatečném vymezení předmětu plnění a podmínek zadávacího řízení

a navrhuje proto, aby Úřad vydal rozhodnutí, kterým předmětné výběrové řízení zruší (uloží sankci za spáchání správního deliktu v případě, že smlouva již byla uzavřena). Součástí návrhu na přezkoumání úkonů zadavatele byl rovněž návrh na vydání předběžného opatření spočívající v zákazu uzavřít smlouvu.

Účastníky správního řízení podle § 116 zákona jsou:

- zadavatel,
- navrhovatel – společnost MARSH, ve správním řízení zastoupená na základě plné moci ze dne 9.9.2008 Mgr. Radkem Pokorným, advokátem, AK Pokorný, Wagner & spol., se sídlem Karolíny Světlé 301/8, 110 00 Praha 1 (dále rovněž „navrhovatel“).

Zahájení správního řízení oznámil Úřad účastníkům řízení dopisem č. j. S257/2008/VZ-18686/2008/530/RP ze dne 16.9.2008. Zároveň jim usnesením č. j. S257/2008/VZ-18687/2008/530/RP rovněž ze dne 16.9.2008 stanovil lhůtu, v níž mohli navrhovat důkazy, či činit jiné návrhy, a lhůtu, ve které se mohli vyjádřit k podkladům rozhodnutí. Zadavateli dále Úřad stanovil lhůtu k doručení veškeré dokumentace pořízené v souvislosti s předmětným výběrovým řízením. Rozhodnutím č. j. S257/2008/VZ-18688/2008/530/RP ze dne 16.9.2008 Úřad rozhodl o návrhu na nařízení předběžného opatření tak, že zadavateli uložil zákaz uzavřít smlouvu, a to až do doby nabytí právní moci rozhodnutí, kterým bude správní řízení ukončeno.

Dopisem ze dne 24.9.2008 zadavatel zaslal Úřadu vyžádanou dokumentaci a sdělil, že dosud nedošlo k výběru nevhodnější nabídky. Dopisem z téhož dne zaslal zadavatel Úřadu spolu s dokumentací rovněž své stanovisko k obsahu návrhu. Zde zadavatel souhrnně uvádí, že se nejedná o veřejnou zakázku a dále, že při uzavírání předmětné smlouvy nepostupuje jako veřejný zadavatel a nejedná se o nadlimitní veřejnou zakázku. K otázce naplnění definice veřejné zakázky, respektive znaku úplatnost smlouvy, opakuje své argumenty z rozhodnutí o námitkách, totiž že smlouva je bezplatná, neboť makléři není zadavatelem poskytována žádná odměna. Nepřímá úplatnost zmíněná navrhovatelem není dle zadavatele úplatností ve smyslu § 7 zákona. V této souvislosti zadavatel upozorňuje na praktické problémy, které by vznikly v případě, že by předmětná zakázka byla považována za veřejnou zakázku podle posledně citovaného ustanovení zákona. Zadavatel předně uvádí, že nelze stanovit předpokládanou hodnotu zakázky, neboť zadavatel není schopen se s ohledem na povinnost mlčenlivosti dozvědět výši provize, kterou makléř obdrží od pojišťovny, s níž bude později uzavřena pojistná smlouva. Stejně tak podle zadavatele není zřejmé, zda se odměna makléře odrazí ve výši pojistného k čemuž doplňuje, že pojistné placené zprostředkovaně přes makléře bývá často nižší. Důvod spatřuje zadavatel v tom, že činnosti prováděné makléřem by pojišťovna v případě uzavření pojistné smlouvy bez makléře musela provést sama a často s vyššími náklady. Dále zadavatel upozorňuje na ust. § 15 zákona, podle něhož jsou základem pro stanovení předpokládané hodnoty veřejné zakázky na pojišťovací služby mj. také jakékoliv jiné další odměny souvisejících s těmito službami. Odměna makléře by tedy byla, jakožto složka pojistného, nelogicky zohledněna při stanovení předpokládané hodnoty obou dvou veřejných zakázek, jak na služby makléře tak na pojišťovací služby. Zadavatel rovněž v případě postupu podle zákona považuje za nemožné hodnotit nabídky makléře podle výše nabídkové ceny, tedy provize, neboť ta není ani makléři v té době známa. K otázce podjatosti makléře v zadávacím řízení na následné pojišťovací služby zadavatel doplňuje, že zákon č. 38/2004 Sb., o pojišťovacích zprostředkovatelích a samostatných likvidátorech pojistných událostí a o změně živnostenského zákona (zákon o pojišťovacích zprostředkovatelích a likvidátorech pojistných událostí), ve znění pozdějších předpisů, respektive povinnosti

makléře z citovaného zákona vyplývající, eliminují riziko podjatosti makléře na minimum. Dopravní podnik města Brna ve svém vyjádření dále konstatuje, že provozuje městskou hromadnou dopravu v Brně a je tak osobou vykonávající relevantní činnost podle § 4 odst. 1 písm. f) zákona, tedy sektorovým zadavatelem. Předmětem šetřené zakázky je přitom činnost spočívající v analýze rizik a potřeb zadavatele, jakožto provozovatele městské hromadné dopravy, a participace na sjednávání a správě pojištění. Činnost makléře tak bude ve vztahu k relevantní činnosti vykonávané Dopravním podnikem města Brna. Limitem pro nadlimitní veřejné zakázky na služby pro sektorové zadavatele je pak 11 715 000 Kč. Smlouvu zadavatel hodlal uzavřít podle svého vyjádření pouze na rok, ale ani v případě delšího trvání smlouvy by při výpočtu za 48 měsíců provize makléře nedosahuje výše uvedeného limitu. Jelikož podle § 19 odst. 1 postupuje podle tohoto zákona sektorový zadavatel pouze v případě nadlimitních veřejných zakázek, zákon se na posuzovaný případ nevztahuje. Zadavatel proto navrhuje zastavení řízení pro věcnou nepříslušnost Úřadu.

Usnesením č. j. S257/2008/VZ-20444/2008/530/RP ze dne 10.10.2008 Úřad prodloužil účastníkům řízení procesní lhůty a od zadavatele si vyžádal kopie zakládací listiny a stanov společnosti. Dopisem ze dne 10.10.2008 si pak od čtyř pojišťoven vyžádal informace o obecné úrovni jimi poskytovaných provizí makléřům.

Dopisem ze dne 17.10.2008 zadavatel Úřadu zaslal vyžádané dokumenty. Navrhovatel se dopisem ze dne 27.10.2008 vyjádřil k podkladům pro rozhodnutí. K charakteru úplatnosti smlouvy navrhovatel zejména uvádí, že makléř je podnikatelem vyvíjejícím svou činnost za účelem dosahování zisku. Klientem makléře je pojistník, který za poskytnuté služby platí prostřednictvím pojišťovny, neboť žádná pojišťovna nehradí provize „ze svého," ale zahrne ji do pojistného. Z hlediska principu nepřímé úplatnosti navrhovatel dále odkazuje rovněž na rozhodnutí Úřadu vydané v obdobné věci, a sice rozhodnutí č. j. S121/2008/VZ-12420/2008/510/Od ze dne 23.6.2008, potvrzeného druhostupňovým rozhodnutím předsedy Úřadu. Navrhovatel dále vyjadřuje svůj názor, že Dopravní podnik města Brna je, jakožto společnost založená statutárním městem Brnem, veřejným zadavatelem ve smyslu § 2 odst. 2 písm. d) zákona. Předmětná zakázky dále podle vyjádření navrhovatele není zadávání zejména v souvislosti s relevantní činností Dopravního podniku města Brna. K tomu uvádí, že až následná veřejná zakázka na pojišťovací služby může s relevantní činností souviset, nikoliv však tomu předcházející výběr makléře, neboť ten má pouze postavení zprostředkovatele. V předmětném případě tak měl Dopravní podnik města Brna povinnost posupovat jako veřejný zadavatel. Rovněž se z tohoto důvodu v daném případě použije relevantní limit pro nadlimitní veřejné zakázky aplikovatelný na veřejné zadavatele, nikoliv na sektorové, jak uvedl Dopravní podnik města Brna. V šetřeném případě se tak dle navrhovatele jedná o nadlimitní veřejnou zakázku, neboť fakticky měla být smlouva uzavřena na dobu neurčitou a předpokládaná výše provize odpovídá odhadu navrhovatele, což vyplývá ze stanovisek pojišťoven shromážděných ve správním řízení.

Úřad přezkoumal na základě § 112 a násl. ustanovení zákona případ ve všech vzájemných souvislostech a po zhodnocení všech podkladů, zejména obdržené dokumentace, stanovisek účastníků řízení a na základě vlastního zjištění konstatuje, že se v šetřeném případě jedná o veřejného zadavatele zadávajícího podlimitní veřejnou zakázku zadávanou v souvislosti s relevantní činností, a proto rozhodl o zastavení řízení pro věcnou nepříslušnost k rozhodnutí o návrhu. K tomu Úřad uvádí následující rozhodné skutečnosti.

Úřad se v prvé řadě zabýval otázkou, zda v šetřeném případě vznikla Dopravnímu podniku města Brna povinnost postupovat podle zákona, tedy zda je dána věcná příslušnost

Úřadu přezkoumávat jeho úkony. V této souvislosti bylo nezbytné zkoumat několik okruhů otázek a v závislosti na vzájemném vztahu odpovědí na tyto otázky následně posoudit, zda je v předmětném případě dána věcná příslušnost Úřadu či nikoliv. V první řadě bylo nutné posoudit, zda šetřený smluvní vztah naplňuje definici veřejné zakázky. V negativním případě, nenaplňuje-li smluvní vztah definici veřejné zakázky, není dána ani věcná příslušnost Úřadu k přezkumu. V pozitivním případě je však v další fázi nutné rozhodnout jaká je její předpokládaná hodnota a jaké je postavení zadavatele – Dopravního podniku města Brna – ve vztahu k předmětu zakázky. Konečně v návaznosti na to je teprve možné rozhodnout, jaké limity se případně na danou zakázku vztahují. K jednotlivým okruhům otázek dále Úřad uvádí následující.

Definice veřejné zakázky

Podle § 7 odst. 1 zákona je veřejnou zakázkou zakázka realizovaná na základě smlouvy mezi zadavatelem a jedním či více dodavateli, jejímž předmětem je úplatné poskytnutí dodávek či služeb nebo úplatné provedení stavebních prací. Veřejná zakázka, kterou je zadavatel povinen zadat podle tohoto zákona, musí být realizována na základě písemné smlouvy.

K otázce naplnění pojmových znaků dané veřejné zakázky Úřad uvádí, že základními pojmovými znaky veřejné zakázky vyplývajícími z definice uvedené v § 7 zákona jsou předmět a úplatnost. Ani mezi účastníky řízení není sporu, že předmětem smlouvy, která má být uzavřena v šetřené zakázce, je poskytování služeb makléře zadavateli, které se týkají uzavírání pojistných smluv v budoucnosti. Předmětem zakázky je poskytování služeb ve smyslu § 10 zákona.

Stěžejním je v šetřeném případě zejména to, zda je či není naplněn znak úplatnosti smlouvy. Zadavatel v tomto ohledu uplatňuje zejména ten argument, že smlouva není úplatná ve smyslu zákona, neboť makléři není zadavatelem poskytována žádná odměna. Úřad uvádí, že služby makléře nejsou zadavateli poskytovány zdarma, nýbrž za úplatu ve výši provize. Úhrada provize je pak konstruována tím způsobem, že je makléři uhrazena tou pojišťovnou, s níž zadavatel uzavře konkrétní pojistnou smlouvu. K výše uvedenému tvrzení zadavatele, že se nejedná o úplatu ve smyslu zákona, je nutné uvést, že zákon sice dále nerozvádí význam pojmu úplatnosti, nicméně by bylo příliš účelové chápat úplatnost pouze ve smyslu přímé platby zadavatele dodavateli. Ačkoliv se jedná o úplatu zpravidla hrazenou zadavatelem, nelze vyloučit ani „nepřímou“ úhradu zadavatele, a to např. v případech nepeněžitého protiplnění či v případech jiných konstrukcí úplaty. V každém případě se v takových případech jedná pouze o rozlišný způsob úhrady ceny, nikoliv o bezplatně poskytované dodávky, služby event. stavební práce. V projednávaném případě je výše popsaný způsob úhrady služeb makléře dán zákonem č. 38/2004 Sb., o pojišťovacích zprostředkovatelích a samostatných likvidátorech pojistných událostí a o změně živnostenského zákona (zákon o pojišťovacích zprostředkovatelích a likvidátorech pojistných událostí), ve znění pozdějších předpisů (viz § 8 cit. zákona). Namísto toho, aby za služby makléře platil přímo zadavatel (klient), cenu služeb následně uhradí ta pojišťovna, s níž zadavatel uzavře pojistnou smlouvu, a to formou provize, která pro tento účel smluvena. Provize se tak stává přímo nákladem pojišťovny souvisejícím se sjednáním konkrétního pojištění. Navíc je tedy nereálné, aby provize nebyla pojišťovnou zohledněna při kalkulaci výše pojistného klientovi (zadavateli), jak ve svém vyjádření uvádí Dopravní podnik města Brna.

Úřad konstatuje, že jde o plnění služeb požadovaných zadavatelem za úplatu, které je nutno považovat za veřejnou zakázku ve smyslu § 7 zákona, přestože úplatu na základě výše cit. zákona o pojišťovacích zprostředkovatelích a likvidátorech pojistných událostí hradí jiné osoby. Jak vyplývá z výše uvedeného pro určení předpokládané hodnoty předmětné veřejné zakázky je určující výše provize, kterou makléř obdrží, a to bez ohledu na to, od kterého subjektu ji obdrží.

V souvislosti s výkladem pojmu „úplatnosti“ Úřad rovněž odkazuje na svou předchozí rozhodovací praxi, na niž správně poukazuje navrhovatel, a to zejména na rozhodnutí týkající se rovněž služeb makléřů č. j. S159/2007/VZ-13474/2007/540-MČ ze dne 23.7.2007 potvrzené rozhodnutím č. j. R163/2007/02-03863/2008/310-Hr ze dne 15.2.2008. Obdobné závěry jsou rovněž obsaženy v rozhodnutí S121/2008/VZ-12420/2008/510/Od ze dne 23.7.2008, potvrzeném rozhodnutím č. j. R121/2008/02-20476/2008/310-ZČ 29. září 2008. O správnosti závěrů Úřadu o úplatnosti smlouvy a stanovení předpokládané hodnoty veřejné zakázky rovněž svědčí judikatura Evropského soudního dvora (dále jen „ESD“), např. rozsudek ze dne 18.1.2007, Jean Auroux a další v. Commune de Roanne, C–220/05, Sbírka rozhodnutí 2007, s. I-00385, zejm. body 52 až 56, v němž se ESD vyslovil v tom smyslu, že cílem postupů zadávání je zajištění přístupu potenciálních uchazečů a při výpočtu hodnoty zakázky by se tak mělo vycházet z jejich úhlu pohledu. Pokud se hodnota zakázky skládá i z příjmů od třetích osob, zájem potenciálních uchazečů se dovíjí od její celkové hodnoty. ESD dále zdůraznil, že teze, podle níž by při měly být při výpočtu hodnoty zakázky vzaty v úvahu pouze částky zaplacené zadavatelem, by ohrozila účel směrnic upravujících zadávání veřejných zakázek. K odkazu na judikaturu ESD Úřad poznamenává, že podle § 1 zákona tento zákon zapracovává příslušné předpisy Evropských společenství, k jejichž výkladu je povolán právě ESD.

Zadavatel ve svém vyjádření ze dne 24.9.2008 v souvislosti s touto problematikou upozorňuje na praktické problémy se stanovením předpokládané hodnoty podle § 15, kdy by odměna makléře měla být duplicitně zahrnuta rovněž v předpokládané hodnotě veřejné zakázky na samotné pojištění. Předně Úřad uvádí, že taková specifičnost smluvního vztahu, který hodlá uzavřít, nemůže znamenat, že by se nemělo jednat o veřejnou zakázku. Jak již Úřad uvedl výše, při uzavírání šetřené smlouvy s makléřem je její předpokládanou hodnotou provize makléře. V případě zadávacího řízení na uzavření konkrétní pojistné smlouvy pak nelze ani vyloučit, aby zadavatel při kalkulaci její předpokládané hodnoty zohlednil i to, že část odměny souvisejících s pojištěním (odměna makléři) je již zahrnuta v předchozí veřejné zakázce. K tomu je nutné uvést, že pokud by zadavatel zvolil model zadání veřejné zakázky na uzavření pojistné smlouvy, a to i prostřednictvím makléřů, předpokládaná hodnota takové zakázky by musela (v pojistném) automaticky zahrnovat i odměnu makléře. Zvolením první z možností resp. ze strategií, tedy oddělením obou služeb (makléře a pojišťoven) se však nelze vyhnout postupu podle zákona.

Úřad se rovněž neztotožňuje s názorem zadavatele, že je nemožné hodnotit nabídkové ceny, neboť nejsou zadavateli, a v té době ani makléři, známy. Při zadání zakázky na služby makléře lze soutěžit o nabídnutou výši provize a vybraného uchazeče smluvně zavázat k tomu, že výši provize, inkasovanou posléze od určité pojišťovny, nelze překročit. V opačném případě by zadavatel zcela ztrácel kontrolu nad cenou služby, kterou poptává. Nelze v této souvislosti přehlédnout, že princip konkurence působící na výši provizí funguje i v druhém výše nastíněném modelu. Pokud by totiž makléři předkládali nabídky již na uzavření konkrétní pojistné smlouvy byla by jejich provize přímo kalkulována v nabízeném

pojistném (ceně) a v zájmu podání konkurenceschopné nabídky by byli makléři motivováni k nabídnutí pokud možno co nejnižší výše provize.

Vzhledem k obsahu návrhu dále Úřad považuje za vhodné se rovněž vyjádřit k otázce podjatosti makléře. Navrhovatel uplatňuje námitku, že makléř se z podstaty věci nemůže účastnit zadávacího řízení na výběr pojišťovny, ani se nesmí podílet na přípravě zadávacího řízení, neboť vzhledem ke svému zájmu na výběru určité pojišťovny nesplňuje podmínku nepodjatosti ve smyslu zákona. Zadavatel naopak argumentuje, že potenciální možnost podjatosti neznamená, že makléř skutečně podjatý bude a odkazuje na prohlášení o nezávislosti makléře, které má být obsažena v uzavřené smlouvě. Zadavatel se rovněž domnívá, že zákon o pojišťovacích zprostředkovatelích a likvidátorech pojistných událostí eliminuje možnou podjatost makléře na minimum.

Úřad uvádí, princip nepodjatosti definuje zákon v souvislosti se členy hodnotící komise, a to v ust. § 84 odst. 7 větě první tak, že členové hodnotící komise nesmí být ve vztahu k veřejné zakázce a k uchazečům podjati, zejména se nesmí podílet na zpracování nabídky, nesmí mít osobní zájem na zadání veřejné zakázky a s uchazeči je nesmí spojovat osobní ani pracovní či jiný obdobný poměr. Požadavek nepodjatosti ve smyslu citovaného ustanovení zákon dále vztahuje rovněž na poradce přizvané hodnotící komisí pro posouzení nabídek (viz § 76 odst. 2 zákona) a na osobu zastupující zadavatele v zadávacím řízení (viz § 151 odst. 1 zákona). V případech, jako je ten šetřený, je makléř osobně zainteresován na výběru pojišťovny, neboť od výsledku zadávacího řízení na uzavření pojistné smlouvy se bude odvíjet jeho odměna. Makléř tak v takovém zadávacím řízení nemůže být členem hodnotící komise, poradcem hodnotící komise, ani nesmí být osobu zastupující zadavatele v řízení podle § 151 zákona, neboť z principu zde existuje jeho osobní zájem na zadání veřejné zakázky. Nelze se přiklonit k názoru zadavatele, že ve skutečnosti makléř podjatý být nemusí, že právní předpisy upravující jeho činnost toto riziko eliminují na minimum, a že součástí smlouvy bude prohlášení o nezávislosti makléře. Z hlediska principu nepodjatosti postačuje byť potenciální možnost ovlivňování rozhodnutí v procesu zadávání ze strany dotčené osoby, zde makléře. Prohlášení o nezávislosti, zákonná ustanovení upravující činnost makléře nebo pochybnosti o reálnosti podjatosti, tak nemohou být uznány jako argumenty svědčící pro neexistenci podjatosti, vychází-li možnost podjatosti osoby ze samé podstaty vzájemných vztahů mezi osobou makléře, zadavatele a pojišťovnou.

Na druhé straně se Úřad neztotožňuje s navrhovatelem v tom, že je z důvodu podjatosti vyloučeno, aby se makléř podílel rovněž na přípravě zadávací dokumentace veřejné zakázky na pojištění. Předně to, že nepodjatost se podle zákona vztahuje pouze na zákonem určené osoby (viz předchozí odstavec) vystupující až v samotném průběhu zadávacího řízení a nedopadají tak na toho, kdo připravuje zadávací dokumentaci, obecně neznamená, že by fází předcházející zadávacímu řízení mohl zadavatel či jiné osoby libovolně manipulovat. Tomu brání zásady dávající základní mantinely postupu zadavatele a které jsou zakotveny v ust. § 6 zákona, podle kterého je povinností zadavatele při postupu podle tohoto zákona dodržovat zásady transparentnosti, rovného zacházení a zákazu diskriminace. Ohledně formulace zadávacích podmínek veřejné zakázky pak zákon zejména v této souvislosti v ust. § 45 odst. 3 stanoví, že technické podmínky nesmí být stanoveny tak, aby určitým dodavatelům zaručovaly konkurenční výhodu nebo vytvářely neodůvodněné překážky hospodářské soutěže. Je tak povinností zadavatele, aby zajistil, že zadávací podmínky nebudou formulovány zvýhodňujícím, diskriminačním způsobem pro určitého dodavatele. V tomto kontextu je rovněž nezbytné upozornit na rozsudek ESD ze dne 3.3.2005, Fabricom SA v. Belgický stát, spojené věci C–21/03 a C–34/03, Sbírka rozhodnutí 2005, s. I-01559, zejm.

body 25 až 36, v němž se soud vyslovil tak, že je v rozporu se zásadami uvedenými v zadávacích směrnicích (zásadou stejného zacházení), pokud je určitý dodavatel a priori bez dalšího vyloučen z možnosti účastnit se zadávacího řízení, jestliže se, zjednodušeně řečeno, podílel na přípravných fázích zadání, aniž by mu bylo umožněno prokázat, že jím nabyté zkušenosti nemohly narušit soutěž. Opačně viděno je tedy přípustné, aby ten, kdo se podílel na zpracování zadávací dokumentace, se později zúčastnil samotného zadávacího řízení, nevyplývá-li z okolností daného případu, že byl oproti ostatním zvýhodněn. Za této situace by byl neudržitelný závěr, že makléř se nesmí podílet na přípravě zadávací dokumentace, i když uchazečem o zakázku se posléze nestane. Tím samozřejmě není nijak dotčena zmíněná odpovědnost zadavatele za to, že zadávací dokumentace nepovede k diskriminaci některých dodavatelů, jinak řečeno ke zvýhodnění určitého dodavatele. Zadavatel je tak povinen zajistit, aby zadávací dokumentace, byť zcela nebo částečně připravená makléřem, byla v souladu se zákonem.

Předpokládaná hodnota veřejné zakázky

Jelikož Úřad dospěl k závěru, že se v šetřeném případě jedná o veřejnou zakázku, zabýval se dále otázkou, jaká je předpokládaná hodnota předmětné zakázky. Jak je již uvedeno výše, z hlediska předpokládané hodnoty je rozhodná výše provize makléře, neboť provize je cenou služby poskytované makléřem zadavateli.

Protože zadavatel nezjišťoval předpokládanou hodnotu předmětné veřejné zakázky, Úřad v rámci dokazování provedl průzkum trhu, aby bylo možné v souladu s pravidly stanovenými zákonem stanovit předpokládanou hodnotu šetřené veřejné zakázky. Za tímto účelem si Úřad dopisem ze dne 10.10.2008 vyžádal od čtyř pojišťoven informace o obvyklé výši provize vyplácené makléřům z pojistných smluv. Z odpovědí pojišťoven vyplynulo, že pro případy pojištění, které hodlá uzavírat Dopravní podnik města Brna lze očekávat provizi makléři do 18 % z pojistného. Ve výzvě k podání nabídky zadavatel z hlediska předpokládaného objemu pojistného uvedl, že jej vzhledem k údajům za rok 2007 očekává ve výši 10 mil. Kč ročně. Vycházeje z těchto údajů lze tedy roční odměnu makléře kalkulovat ve výši 1,8 mil. Kč. K tomu Úřad poznamenává, že při stanovení předpokládané hodnoty zakázky vychází z maximální předpokládané částky provize, tj. 18 % přesto, že jak některé pojišťovny uvedly mohou makléřům přiznávat i provizi menší, v rozmezí od 15 %.

Podle § 15 odst. 1 zákona se předpokládaná hodnota veřejné zakázky na služby stanoví obdobně jako předpokládaná hodnota veřejné zakázky na dodávky, což v šetřeném případě znamená, že se podle § 14 odst. 1 písm. b) zákona předpokládaná hodnota veřejné zakázky na služby stanoví z předpokládané výše celkového peněžitého závazku zadavatele za 48 měsíců, má-li být smlouva uzavřena na dobu neurčitou. Délku trvání smluvního vztahu zadavatel ve výzvě neuvedl a v předložených nabídkách se předpokládá uzavření smluv na dobu neurčitou (čl. VIII. návrhu smlouvy uchazeče RENOMIA, a. s., o automatickém prodlužování smlouvy lze považovat ujednání o trvání smlouvy na neurčito). Nic tedy nesvědčí o vůli zadavatele uzavřít smlouvu na dobu jednoho roku, jak uplatňuje v řízení, proto se Úřad přiklonil k tomu, že pro účely stanovení předpokládané hodnoty veřejné zakázky je třeba vycházet z výše citovaného pravidla výpočtu za 4 roky (48 měsíců). Předpokládaná hodnota veřejné zakázky tedy činí celkem 7,2 mil. Kč.

K argumentům zadavatele, že úroveň provizí není schopen zjistit, Úřad uvádí, že podle § 13 odst. 2 zákona zadavatel stanoví předpokládanou hodnotu mj. na základě údajů a informací získaných průzkumem trhu s požadovaným plněním, popřípadě na základě údajů a

informací získaných jiným vhodným způsobem. Zadavatel tak mohl provést průzkum trhu přímo u společností poskytujících makléřské služby nebo event. i u jednotlivých pojišťoven. Nehledě na to zadavatel sám svými propočty uvedenými ve svém vyjádření z 24.9.2008 o výši provize potvrzuje, že svou, byť nepodloženou, představu má. Přestože je pravdou, že výši individuálně sjednaných provizí s ohledem na důvěrnost smluvních ujednání zjistit nelze, obecnou úroveň provizí průzkumem trhu získat možné je stejně jako u jiných veřejných zakázek. Každý předmět veřejné zakázky vzhledem ke své specifické povaze může způsobovat větší či menší potíže při stanovení předpokládané hodnoty. Jakkoliv však provedení průzkumu trhu může být obecně v praxi spojeno s určitými obtížemi, nemohou tyto „obtíže“ sloužit jako argument směřující k nepostupování podle zákona.

Postavení Dopravního podniku města Brna jako zadavatele

Vzhledem ke specifičnosti šetřeného případu spočívající ve skutečnosti, že Dopravní podnik města Brna naplňuje definici veřejného zadavatele zároveň však vykonává relevantní činnost se Úřad níže zabývá zejména rozborem naplnění pojmu zadavatele. V návaznosti na to pak bylo stěžejní rozhodnout, jaký postup podle zákona se, s ohledem na předmět veřejné zakázky, na Dopravní podnik města Brna vztahuje.

Zaprvé Dopravní podnik města Brna je veřejným zadavatelem, k čemuž Úřad uvádí následující. Podle § 2 odst. 2 písm. d) zákona je veřejným zadavatelem jiná právnická osoba, pokud

1. byla založena či zřízena za účelem uspokojování potřeb veřejného zájmu, které nemají průmyslovou nebo obchodní povahu, a
2. je financována převážně státem či jiným veřejným zadavatelem nebo je státem či jiným veřejným zadavatelem ovládána nebo stát či jiný veřejný zadavatel jmenuje či volí více než polovinu členů v jejím statutárním, správním, dozorčím či kontrolním orgánu.

Není sporu o tom, že Dopravní podnik města Brna je akciovou společností, jejímž jediným akcionářem je statutárním město Brno, což vyplývá ze zakládací listiny společnosti (č. j. NZ 274/097) předložené Dopravním podnikem města Brna ve správním řízení. Z toho je zřejmé, že Dopravní podnik města Brna je ovládán statutárním městem Brnem, které rovněž podle platných stanov (čl. XI stanov) volí členy v jeho statutárním i dozorčím orgánu. Podmínka uvedená pod bodem 2. citovaného ustanovení je tedy splněna. Aby takový subjekt byl zadavatelem ve smyslu dotčeného ustanovení zákona je dále nezbytné, aby současně splňoval rovněž podmínku uvedenou pod bodem 1. cit. ustanovení. Z tohoto důvodu musí tedy platit, že uvedená společnost byla založena či zřízena za účelem uspokojování potřeb veřejného zájmu, které nemají průmyslovou nebo obchodní povahu.

Pojem zadavatele podle předmětného ustanovení zákona je třeba chápat ve funkčním smyslu, tzn. že při určení okruhu zadavatelů je nezbytné vycházet z účelu zřízení a povahy činnosti určitého subjektu. Jelikož zákon dále nespecifikuje, co se míní uspokojováním potřeb veřejného zájmu nemající průmyslovou nebo obchodní povahu , je pro objasnění smyslu této definice nutné vycházet z relevantní judikatury ESD. Níže citovaná judikatura je přitom na posuzovaný případ použitelná i tehdy, jestliže ESD v konkrétním případě rozhodoval podle dřívější právní úpravy zadávání veřejných zakázek (směrnic), neboť definice zkoumaného pojmu se ve směrnicích nemění.

Ve světle dlouhodobé rozhodovací praxe ESD jsou potřeby veřejného zájmu nemající průmyslovou nebo obchodní povahu chápany jako potřeby, které jsou uspokojovány jinak,

než dostupností zboží a služeb na trhu, a (jako druhá varianta) které se stát, z důvodů obecného zájmu, rozhodl poskytovat sám, nebo nad kterými si přeje udržet rozhodující vliv (viz rozsudek ze dne 10.11.1998, C–360/96 Gemeente Arnhem a Gemeente Rheden vs. BFI Holding, ECR 1998, s. I-06821,body 50 a 51). Při posuzování, zda-li je či není potřeba v obecném zájmu nemající průmyslový ani obchodní charakter přítomna, musí být vzaty v úvahu všechny relevantní právní a faktické prvky, jako okolnosti převládající v době, kdy byl dotyčný subjekt zřizován a podmínky, za kterých vykonává svoji činnost. (rozsudek ze dne 22.5.2003, C–18/2001 Arkkitehtuuritoimisto Riitta Korhonen Oy a další vs. Varkauden Taitotalo Oy, ECR 2003, s. I-05321, bod 48). Například v případě společnosti Taitotalo, do jejíž činnosti spadalo zabezpečení realizace výstavby kancelářských prostor pro technické a rozvojové centrum, o jehož vytvoření mělo zájem město Varkaus, ESD konstatoval: „v uvedeném případě však existuje několik rozdílů mezi společnostmi jako je Taitotalo a společnostmi s ručením omezeným vlastněnými soukromými podnikateli, a sice, že i když nesou stejné ekonomické riziko jako ty druhé a může na ně být stejně prohlášen konkurz, regionální nebo místní orgány, ke kterým patří, to zřídka dovolí a raději budou, jestliže je to vhodné, rekapitalizovat takové společnosti tak, aby tyto společnosti mohly pokračovat v zabezpečování potřeb, pro které byly zřízeny, hlavně zlepšování obecných podmínek pro výkon ekonomických činností v příslušné lokalitě“. Pro úplnost lze konstatovat, že v případě, kdy určitý subjekt vykonává částečně činnost sloužící k uspokojování potřeb veřejného zájmu a současně i jinou běžnou obchodní činnost, je považován za zadavatele veřejných zakázek v plném rozsahu své činnosti. Uvedený závěr vyplývá mj. z rozsudku ESD ze dne 15.1.1998, C–44/96 Mannesmann Anlagenbau Austria AG a další / Strohal Rotationsdruck GesmbH, ECR 1998, s. I-00073.

Budeme-li zkoumat Dopravní podnik města Brna ve světle kritérií podaných ESD, dojdeme k závěru, že účelem založení uvedené společnosti není běžná podnikatelská činnost a nejde o standardní tržní subjekt. Statutární město Brno, jakožto vlastník dotčené společnosti, zejména dlouhodobě dotuje její činnost, když podle výroční zprávy za rok 2007 (veřejně dostupná na http://www.dpmb.cz) provozní dotace na městskou hromadnou dopravu činí každoročně téměř padesát procent všech výnosů společnosti. Dále ani v otázkách cenotvorby není Dopravní podnik města Brna ve své hlavní činnosti suverénním subjektem, neboť tím, kdo v konečném důsledku rozhoduje o cenách jízdného je Rada města Brna (viz např. zápis ze schůze Rady města Brna č. R5/087 ze dne 11.11.2008 – veřejně dostupné na http://www.brno.cz). Je tedy zřejmé, že statutární město Brno si hodlá podržet rozhodující vliv jednak nad úrovní služeb poskytovaných Dopravním podnikem města Brna ve veřejné dopravě a jednak i nad cenou za tyto služby. Lze tak uzavřít, že rovněž podmínka uvedená pod bodem 1. předmětného ustanovení, totiž že se jedná o právnickou osobu založenou či zřízenou za účelem uspokojování potřeb veřejného zájmu, které nemají průmyslovou nebo obchodní povahu, je splněna. Dopravní podnik města Brna je proto veřejným zadavatelem ve smyslu citovaného ustanovení zákona.

Zadruhé je nutné při posuzování postupu Dopravního podniku podle zákona zohlednit, že vykonává relevantní činnost. Podle § 4 odst. 1 písm. f) zákona se za relevantní činnost považuje činnost související s poskytováním či provozováním dopravních sítí poskytujících službu veřejnosti v oblasti drážní, tramvajové, trolejbusové nebo lanové dopravy a provozování veřejné autobusové dopravy.

Dále pak podle § 2 odst. 6 zákona je sektorovým zadavatelem osoba vykonávající některou z relevantních činností podle § 4 zákona, pokud
a) tuto relevantní činnost vykonává na základě zvláštního či výhradního práva, nebo

b) nad touto osobou může veřejný zadavatel přímo či nepřímo uplatňovat dominantní vliv; dominantní vliv veřejný zadavatel uplatňuje v případě, že
   1. disponuje většinou hlasovacích práv sám či na základě dohody s jinou osobou, nebo
   2. jmenuje či volí více než polovinu členů v jejím statutárním, správním, dozorčím či kontrolním orgánu.

Jak bylo uvedeno výše Dopravní podnik města Brna je akciovou společností, jejímž jediným akcionářem je statutárním město Brno, které tak vůči němu uplatňuje dominantní vliv ve smyslu cit. ustanovení zákona. Je rovněž nesporné, že jednou z činností uvedené společnosti je provozování tramvajové a trolejbusové dráhy na území města Brna a také osobní motorová doprava, tedy provozování městské hromadné dopravy ve statutárním městě Brně.

Dopravní podnik je provozovatelem dopravní sítě poskytující službu veřejnosti (městská hromadná doprava ve městě Brně) a je tedy splněna podmínka výkonu relevantní činnosti podle § 4 odst. 1 písm. f) zákona. Úřad konstatuje, že Dopravní podnik města Brna je veřejným zadavatelem, který vykonává relevantní činnost podle citovaného ustanovení zákona.

Postup Dopravního podniku města Brna vzhledem k předmětu veřejné zakázky

V popsané situaci je z hlediska postupu Dopravního podniku města Brna při zadávání veřejných zakázek klíčovým pravidlo obsažené v ust. § 2 odst. 7 zákona, podle kterého vykonává-li veřejný zadavatel jednu či více relevantních činností podle § 4 zákona, platí pro něj ustanovení zákona vztahující se na sektorového zadavatele za předpokladu, že veřejná zakázka má být zadávána v souvislosti s výkonem relevantní činnosti veřejného zadavatele. Zde je přitom namístě zejména zmínit základní výjimku uvedenou v § 19 odst. 1 zákona, že sektorový zadavatel postupuje podle tohoto zákona pouze v případě nadlimitních veřejných zakázek zadávávaných v souvislosti s výkonem relevantní činnosti.

Z citovaného pravidla vyplývá, že Dopravní podnik města Brna při zadávání konkrétní veřejné zakázky musí vždy zkoumat, zda je zadávána v souvislosti s jeho relevantní činností (provozování městské hromadné dopravy) či nikoliv. V kladném případě postupuje jako sektorový zadavatel, v záporném případě jako zadavatel veřejný.

Zadavatel v tomto ohledu argumentuje tak, že makléř bude analyzovat rizika a potřeby zadavatele a participovat na sjednávání a správě pojištění, a to ve vztahu k činnosti zadavatele, tj. provozování městské hromadné dopravy. Naopak navrhovatel nepovažuje činnost makléře za činnost související s provozováním městské hromadné dopravy, neboť pojistné smlouvy budou sjednávány až následně na základě jiné veřejné zakázky. Podle navrhovatele s relevantní činností zadavatele proto může souviset až následná veřejná zakázka na samotné pojištění.

Úřad uvádí, že šetřená veřejná zakázka je zadávána v souvislosti s výkonem relevantní činností zadavatele. Makléř má zadavateli zjednodušeně řečeno poskytovat služby, které mají sloužit k následnému uzavírání pojistných smluv a jejich správě. Pojistné smlouvy se přitom mají týkat zejm. činností a majetku, který je zadavatelem využíván za účelem provozování městské hromadné dopravy, tedy relevantní činnosti. Služby makléře se tedy ve svém důsledku přímo týkají relevantní činnosti vykovávané zadavatelem. Nelze se ztotožnit s názorem navrhovatele, že s relevantní činností souvisí až následné uzavírání pojistných

smluv. Pro takový výklad není žádný důvod, neboť činnost makléře se k relevantní činnosti vztahuje stejně tak.

Lze uzavřít, že podle § 2 odst. 7 zákona v šetřeném případě pro zadavatele platí ustanovení zákona vztahující se na sektorového zadavatele.

Limity

Podle § 12 odst. 1 zákona se nadlimitní veřejnou zakázkou rozumí veřejná zakázka, jejíž předpokládaná hodnota podle § 13 zákona bez daně z přidané hodnoty dosáhne nejméně finančního limitu stanoveného prováděcím právním předpisem pro jednotlivé kategorie zadavatelů a druhy veřejných zakázek, případně kategorie dodávek nebo služeb. Prováděcí předpis, nařízení vlády č. 77/2008 Sb., o stanovení finančních limitů pro účely zákona o veřejných zakázkách, o vymezení zboží pořizovaného Českou republikou – Ministerstvem obrany, pro které platí zvláštní finanční limit, a o přepočtech částek stanovených v zákoně o veřejných zakázkách v eurech na českou měnu, v § 2 odst. 2 písm. c) stanoví, že finanční limit podle § 12 odst. 1 zákona v případě veřejných zakázek na služby činí pro sektorové zadavatele 11 715 000 Kč.

Dále podle § 19 odst. 1 zákona sektorový zadavatel postupuje podle tohoto zákona pouze v případě nadlimitních veřejných zakázek zadávávaných v souvislosti s výkonem relevantní činnosti.

Jak již Úřad vyložil výše, předpokládaná hodnota předmětné veřejné zakázky dosahuje 7,2 mil. Kč, přičemž s ohledem na předmět zakázky zadavatel při jejím zadávání postupuje podle ustanovení zákona vztahujících se na sektorové zadavatele (§ 2 odst. 7 zákona). Jelikož předpokládaná hodnota předmětné veřejné zakázky nedosahuje limitu pro nadlimitní veřejné zakázky, nebyl zadavatel povinen při jejím zadávání postupovat podle zákona, protože se na tento případ vztahuje výjimka uvedená v § 19 odst. 1 zákona.

Závěr

Podle § 112 odst. 1 zákona Úřad vykonává dohled nad dodržováním tohoto zákona, při kterém přezkoumává zákonnost úkonů zadavatele s cílem zajistit zachování zásad podle § 6 zákona. V odstavci druhém téhož ustanovení zákona jsou kompetence Úřadu rozvedeny tak, že Úřad

a) vydává předběžná opatření,
b) rozhoduje o tom, zda zadavatel při zadávání veřejné zakázky postupoval v souladu s tímto zákonem,
c) ukládá nápravná opatření a sankce,
d) projednává správní delikty,
e) kontroluje úkony zadavatele při zadávání veřejných zakázek podle zvláštního právního předpisu. Tím není dotčena působnost jiných orgánů vykonávajících takovou kontrolu podle zvláštních právních předpisů,
f) plní další úkoly, stanoví-li tak zvláštní právní předpis.

Podle § 114 odst. 3 zákona jestliže návrh nemá předepsané náležitosti podle odstavce 2 a navrhovatel jej ve lhůtě stanovené Úřadem nedoplní nebo nebyl doručen Úřadu a zadavateli ve lhůtách podle § 113 odst. 2 nebo 3 zákona nebo nebyl podán oprávněnou

osobou nebo není-li Úřad věcně příslušný k rozhodnutí o návrhu, Úřad zahájené řízení zastaví; pokud má důvodné podezření, že došlo k porušení tohoto zákona, zahájí správní řízení z moci úřední.

Jelikož na projednávaný případ se vztahuje výjimka z postupu podle zákona stanovená v § 19 odst. 1 zákona, není Úřad věcně příslušný k rozhodnutí o návrhu a rozhodl proto o zastavení řízení tak, jak je uvedeno ve výroku tohoto rozhodnutí.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze do 15 dní ode dne jeho doručení podat rozklad k předsedovi Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže, a to prostřednictvím Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže – sekce veřejných zakázek, tř. Kpt. Jaroše 7, Brno. Včas podaný rozklad má odkladný účinek. Rozklad se podává s potřebným počtem stejnopisů tak, aby jeden stejnopis zůstal správnímu orgánu a aby každému účastníku řízení mohl úřad zaslat jeden stejnopis.

Mgr. Pavel Herman
ředitel sekce veřejných zakázek

Obdrží:

Dopravní podnik města Brna, a. s., Hlinky 151, 656 46 Brno

Mgr. Radek Pokorný, advokát, AK Pokorný, Wagner & spol., Karolíny Světlé 301/8, 110 00 Praha 1

Na vědomí:

MARSH, s. r. o., Na Rybníčku 5/1329, 120 00 Praha 2

Vypraveno dne: viz otisk razítka na poštovní obálce